

# РЕШЕНИЕ

№ 3350

гр. С., 26.02.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 56 СЪСТАВ**, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н. Д. С. М.

при участието на секретаря П. Н. Н.  
като разгледа докладваното от Н. Д. С. М. Гражданско дело № 20231110123946 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба на ЗК „Л. И.“ АД срещу С. О., с която са предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК обективно кумулативно съединени установителни искове с правно основание чл. 411, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, като в процеса са субективно съединени за съвместно разглеждане обратни осъдителни искове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско“ на лек автомобил „БМВ“, модел „320 Д“ с рег. № СВ \*\*\*\* КН, е настъпило събитие – ПТП, в причинна връзка, с което са причинени щети на застрахования автомобил. Твърди, че причина за настъпване на ПТП е преминаване през необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно. Счита, че отговорност за вредите носи ответникът – С. О., която в качеството на собственик на общинските пътища, е длъжна да вземе необходимите мерки за ремонт и поддръжка на пътното платно. Сочи, че е изплатил обезщетение в размер на 626,99 лв. за ремонт, както и е направил ликвидационни разноски в размер на 10 лв. Счита, че с плащане на застрахователното обезщетение в полза на ищеца е възникнало регресно вземане за платеното застрахователно обезщетение. Поддържа, че ответникът е бил поканен, но не е платил, поради което е изпаднал в забава в плащането. Иска се от съда да постанови решение, с което да уважи исквете за горепосочените суми. Претендира разноски.

Ответникът оспорва механизма на настъпилото ПТП и наличието на причинноследствена връзка между него и причинените щети на процесния лек

автомобил. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от водача на увредения автомобил. Претендира разноски.

В срока за отговор на исковата молба ответникът е поискал привличането на трети лица помагачи на „Н. Т. Б.“ АД и „Ф. ДЖ.“ ООД, като е предявил срещу тях при условията на евентуалност (ако главният иск бъде уважен) субективно съединени обратни осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответниците, в случай на уважаване на главния иск, при условията на солидарност да заплатят на С. О. сумата в размер на 636,99 лева, представляваща обезщетение за неизпълнение на договорни задължения възникнали по силата на Договор за обществена поръчка № СО15-РД55-\*\*\*/09.06.2015 г., ведно със законната лихва от дата на подаване на исковата молба по обратния иск – 04.07.2023 г. до окончателното плащане, както и сумата от 194,19 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 12.05.2019 г. – 12.05.2022 г. Сочи, че по силата на договора ответниците по обратните иски, като участващи в ДЗЗД Консорциум „А.“, е следвало да извършват поддръжане и текущ ремонт на процесния пътен участък и съоръжения, които те не са изпълнили. Поради това счита, че следва да се ангажира отговорността на дружествата „Н. Т. Б.“ АД и „Ф. ДЖ.“ ООД в обема на уважените срещу С. О. иски.

В срока за отговор по обратния иск дружеството „Н. Т. Б.“ АД представя такъв, в който оспорва обратния иск като неоснователен. Излага твърдения, че по делото не са налице доказателства, че С. О. е възложила на ответника по обратния иск текущ ремонт и поддръжка на кръстовището на бул. „Т. А. и ул. „О.“, където се твърди, че е настъпило процесното ПТП. В условията на евентуалност твърди, че качествено и в срок е извършило възложената му с договора работа, която е приета от С. О. без забележки. Поддържа, че при уважаване на обратния иск следва да отговаря до размера на  $\frac{1}{2}$  от сумата по уважения иск. Претендира разноски.

В срока за отговор по обратния иск дружеството „Ф. ДЖ.“ ООД представя такъв, в който оспорва обратния иск като неоснователен. Излага твърдения, че по делото не са налице доказателства, че С. О. е възложила на ответника по обратния иск текущ ремонт и поддръжка на кръстовището на бул. „Т. А. и ул. „О.“, където се твърди, че е настъпило процесното ПТП. В условията на евентуалност твърди, че качествено и в срок е извършило възложената му с договора работа, която е приета от С. О. без забележки. Поддържа, че при уважаване на обратния иск следва да отговаря до размера на  $\frac{1}{2}$  от сумата по уважения иск. Претендира разноски.

**Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите и възраженията на страните съгласно чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:**

По отношение на предпоставките за привличане на „Ф. ДЖ.“ ООД като трето лице – помагач на страната на С. О. съдът намира следното:

Съгласно чл. 219, ал. 2 ГПК привличането на трето лице не се допуска, ако третото лице няма постоянен адрес в Република България или живее в чужбина. Целта на тази разпоредба е да обезпечи възможността за участие на привлеченото лице по делото, доколкото лице, което няма седалище и адрес на управление или не осъществява дейност на територията на страната трудно би могло да организира и осъществи защитата си. В настоящия случай на първо място съдът е съобразил обстоятелството, че това лице осъществява търговска дейност на територията на Република България, обосноваваща наличието на фактически и икономически връзки в страната. На следващо място ответникът е посочил адрес за призоваване на това трето лице в България. Дружеството не оспорва твърденията на С. О., че осъществява дейност на територията на страната. В хода на настоящото производство същото е надлежно представявано от процесуален представител по делото – адвокат Ж., която е подала писмен отговор на исковата молба по обратния иск и е представлявала дружеството и в откритите съдебни заседания по делото. Предвид изложеното, съдът намира, че независимо от факта, че „Ф. ДЖ.“ ООД няма седалище и адрес на управление на територията на страна, правото му на участие по делото не е накърнено, поради което е допустимо същото да бъде привлечено като трето лице – помагач и срещу него да бъде предявен обратен иск.

**По иска с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ вр. чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД:**

Предявен е главен иск с правно основание чл. 411, ал. 1, изр. 1 КЗ вр. чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, вр. чл. 49 ЗЗД за заплащане на сума, претендирана от ответника в качеството му на стопанин на пътя, на който е реализирано процесното ПТП, причинило увреждане на имуществото на застрахован при ищеца по договор за имуществена застраховка. Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне, срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 от Закона за задълженията и договорите. В посочената правна норма е предвидено регресното право на застрахователя по имуществена застраховка да получи платеното от него в полза на застрахованото при него увредено лице обезщетение от причинителя на вредата, респективно от възложителя на работата. Липсата на плащане обуславя правния интерес от водене на регресния иск, а с това и допустимостта на иска. Основателността на иска за реализирането му се обуславя от кумулативното наличие на следните предпоставки: 1) наличие на валиден договор за имуществено застраховане Каско

между ищеца и увреденото лице в сила към момента на настъпване на процесното застрахователно събитие, представляващо покрит риск; 2) противоправно и виновно поведение на лицето за което отговаря ответникът, в причинна връзка с което са настъпили вреди (деликт); 3) изплатено от ищеца в изпълнение на договорното му задължение застрахователно обезщетение в полза на увреденото лице и установяване на действителният размер на вредите, настъпили в причинна връзка със събитието. Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК установяване на същите е в тежест на ищеца при условията на пълно и главно доказване. В тежест на ответника е установяването, че натоварено от него лице е положило дължимата грижа, за да избегне вредите, както и да докаже твърденията си за противоправно поведение на застрахования при ищеца водач, довело до съпричиняване на вредоносния резултат.

С оглед становището на ответника и на основание чл. 153 ГПК във връзка с чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни по делото /с доклада/ са отделени следните обстоятелства: наличие на валидно застрахователно правоотношение по имуществена застраховка „Каско“ между ищеца и собственика на застрахования автомобил по отношение на лек автомобил „БМВ“, модел „320 Д“ с рег. № СВ \*\*\*\* КН към момента на настъпване на застрахователното събитие; изплащане от страна на ищцовото дружество в полза на собственика на увредения автомобил застрахователно обезщетение по застраховка Каско в размер от 626,99 лв.

Наличието на застрахователно правоотношение по имуществена застраховка Каско между ищеца и собственика на процесното МПС се установява и от представената по делото застрахователна полица от 16.06.2018 г. (л.6) със срок на покритие 22.06.2018 г. – 21.06.2019 г. Застрахователният договор е формален, като писмената форма е предвидена в разпоредбата на чл. 344, ал. 1 КЗ, като условие за неговата действителност /застрахователният договор се сключва писмено във формата на застрахователна полица или на друг писмен акт/. Съгласно чл. 344, ал. 1, изр. 2 КЗ „Общите условия по застраховката, когато има такива, са неразделна част от договора“. В случая, процесната застрахователна полица по застраховка „Каско“ /л. 6 от делото/ е подписана от застрахователя и от застрахования, поради което изискуемата писмена форма е спазена. Ето защо, съдът приема, че към датата на процесното ПТП ищецът е имал качеството застраховател по застраховка „Каско“, с предмет – лек автомобил марка „БМВ 320 Д“, с рег. № СВ \*\*\*\* КН, сключен при „Клауза 1- всички рискове“.

Съгласно т. 1.3 от Общи условия на ЗК „Л. И.“ АД, приети с Протокол от 26.04.2005 г. на Управителния съвет на ЗК „Л. И.“ АД, последно изменени и допълнени с протокол на Управителния съвет от 22.02.2018 г., раздел „Клауза 1 – Всички рискове“ (л.15) тази клауза включва покритие на риска ПТП по време на движение и/или в паркирано положение. Съгласно т. 27.5 от раздел „Общи изключения“ (л.10) застрахователят не обезщетява щети, възникнали по причина или

вследствие увреждания на гуми, джанти и емблеми, с изключение на случаите на ПТП, регистрирано с протокол, издаден от „Пътна полиция – КАТ“. В посочената клауза гумите са споменати като изключени от покритието единствено в случай, че не е съставен Протокол за ПТП, какъвто в случая е съставен (л.20). Следователно повредата на гума вследствие на ПТП следва да се приеме като покрит застрахователен риск.

От приложено по делото платежно нареждане (л. 33) се установява, че на 13.02.2019 г. ищецът е заплатил на собственика на увредения автомобил застрахователно обезщетение по процесната щета в размер на 626,99 лв.

За установяване механизма на ПТП са събрани писмени доказателства, изслушано е заключение на съдебно-автотехническа експертиза и свидетелски показания.

Според Протокол за ПТП № 1713632 (л.20) процесното ПТП е настъпило при движение на л.а „БМВ 320 Д“, с рег. № СВ \*\*\*\* КН по бул. „Т. А. и на кръстовището на ул. „О.“ попада в несигнализирана и необезопасена дупка на платното за движение.

Според заключението на съдебно-автотехническа експертиза (л.163-167), въз основа на писмените доказателства по делото може да направи извод, че механизмът на ПТП е следният: на 11.01.2019 г. лек автомобил „БМВ 320 Д“, с рег. № СВ \*\*\*\* КН се движи в гр. С., по бул. „Т. А. с посока на движение от бул. „Константин Величков“ към ул. „О.“, като на кръстовището с ул. „О.“ превозното средство преминава през необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно. Всички увреждания по л.а „БМВ 320 Д“, с рег. № СВ \*\*\*\* КН, отразени в описа на застрахователя се намират в пряка причинно-следствена връзка с механизма на процесното събитие. Стойността, необходима за възстановяване на л.а „БМВ 320 Д“, с рег. № СВ \*\*\*\* КН, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП е 648,60 лева. При разпита си в съдебното заседание, проведено на 05.12.2023 г. /протокол на л.178-180/ вещото лице посочва, че при навлизането в дупката скоростта на движение на автомобила е била по-голяма от 05 км/ч. Излага доводи, че при потегляне на автомобила може да се развие скорост 10/15 км./ч. и при такава скорост могат да се получат увреждания по лекия автомобил като процесните.

Съдът кредитира изцяло заключенията на САТЕ, което установява пазарната стойност на ремонта на щетите в причинна връзка с настъпилото ПТП в посочения размер.

Съгласно показанията на свидетелката А. Ю., дадени в открито съдебно заседание, проведено на 05.12.2023 г. /протокол на л.178-180/ същата се движела е по ул. „О.“, като този ден валял сняг и имало полуразтопен такъв. Преди светофара на кръстовището между ул. „О.“ и бул. „А. С.“ и при потегляне управляваният от свидетелката автомобил попаднал в несигнализирана и необезопасена дупка на пътното платно, в резултат на което се спукали предна и задна гума на автомобила. Свидетелката преместила автомобила от мястото, където спукала гума, тъй като в

противен случай щяла да блокира движението. На мястото пристигнала полиция, пътна помощ и представител на застрахователната компания.

От съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства съдът приема за безспорно установено, че ПТП е настъпило вследствие дупка на платното за движение в гр. С., като предвид противоречието между свидетелските показания и отразеното в протокола за ПТП не може да се направи извод за точното място на неговото настъпване – на бул. „Т. А., на бул. А. С. или на ул. „О.“. В тази връзка съдът счита, че точното място на настъпване на ПТП, при положение, че по делото е безспорно установено, че същото е настъпило на територията на гр. С., като при това двете места – това по протокола и това от свидетелските показания, се намират в непосредствена близост едно до друго, не е пречка за ангажиране на отговорността на С. О., тъй като общината е задължена да осъществява дейности по поддръжка и ремонт на цялата общинска пътна мрежа.

С оглед обстоятелството, че процесният пътен участък попада на територията на гр. С., като мястото на настъпване на произшествието се установи от свидетелските показания и съставения протокол за ПТП, то същият е част от общинската пътна мрежа, което обосновава материалноправната легитимация на ответника. Съгласно чл. 31 ЗП ответникът, С. О., е задължен да осъществява дейностите по поддържането му, включително до извършването на ремонтните дейности, да означа съответната дупка с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението съобразно чл. 13 ЗДвП. Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай, именно бездействието на последните във връзка с обозначаване на дупката до премахването ѝ, е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди. Това обуславя ангажиране на отговорността за причинените щети по реда на чл. 49 ЗЗД.

*По възражението за съпричиняване:*

Дказване на претенцията по основание обуславя необходимостта от произнасяне по релевираното от ответника възражение за съпричиняване, доказателствената тежест за установяване на което е разпределена на него. Съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, обезщетението за вреди от непозволено увреждане може да се намали, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване или за увеличаване на размера им. Положителният извод за наличие на съпричиняване се предпоставя от наличието на установено по делото противоправно поведение на самия пострадал, с което той е създал предпоставки за собственото си увреждане и обективно е допринесъл за настъпването му, без да е необходимо да е действал виновно. Следователно необходима е причинно-следствена връзка между това действие или

бездействие и настъпване на вредоносния резултат. Приносът на пострадалия следва да е конкретен и доказан по несъмнен начин, като не може да е хипотетичен и да почива на предположения. В мотивите по т. 7 Тълкувателно решение № 1/23.12.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 г. на ВКС, ОСТК е разяснено, че поемането на предвидим и реално очакван риск или неговото неоправдано игнориране съставлява обективен принос, който е противоположен и е в пряка причинна връзка с вредоносния резултат, като приложението на чл. 51, ал. 2 ЗЗД изисква идентичност между поетия и реализирания риск. Степента на съпричиняване се преценява конкретно във всеки случай, но никога не може да доведе до отказ от обезвреда.

Ответникът не е ангажирал доказателства за установяване твърдението си, че поведението на водача на МПС не е било съобразено с конкретната пътна обстановка съгласно чл. 20, ал. 2 ЗДвП. Нещо повече, наличието на дупка на пътното платно, както е в случая, не представлява предвидимо за водача на МПС препятствие по смисъла на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, с което той да е длъжен да съобразява поведението си, включително да избира скоростта си на движение или да спре. Ето защо съдът приема, че ПТП е настъпило единствено поради наличието на небезопасна дупка.

Предвид изложеното, заключението на вещото лице, че за възстановяване на щетите по увредения автомобил е необходима сумата от 648,60 лв. и диспозитивното начало в гражданския процес, искът следва да бъде уважен в пълния предявен размер. На ищеца се дължи и сумата от 10 лв. ликвидационни разноси, чийто размер съдът не намира за прекомерен. Върху тази сумата от 636,99 лв. се дължи и законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 13.05.2022 г. до окончателното плащане.

Видно от представената по делото покана (л.34), получена от ответника на 15.04.2019 г.(л.35) ищецът е поканил ответника да му заплати направените разноси по заведената при него щета, като между страните не е спорно, че ответникът не е заплатил посочената сума.

На основание чл. 162 ГПК и при използване на онлайн калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че законната лихва върху сумата от 636,99 лв. за периода 12.05.2019 г. – 12.05.2022 г. съвпада с претендирания от ищеца размер на законната лихва от 194,12 лв. Поради това, предявеният иск следва да бъде уважен в пълен размер.

#### **По обратните искове:**

С оглед събдяване на вътрешнопроцесуалното условие – уважаване на главния иск, на разглеждане подлежат предявените в настоящото производство под условията на евентуалност обратни искове.

Съдът намира същите за неоснователни по следните съображения:

От ответниците по обратните иски е оспорено възлагането на отделните дейности по поддръжка и текущ ремонт на конкретния пътен участък, където е настъпило ПТП. Между ответника и конституираните трети лица – помагачи не се спори, че на 09.06.2015 г. между С. О. и ДЗЗД Консорциум „А.“, в който участват дружествата „Н. Т. Б.“ АД и „Ф. ДЖ.“ ООД, е сключен Договор № СО15-РД55-\*\*\*, по силата на който С. О. е възложила извършване на дейности по поддръжка и текущ ремонт на уличната мрежа и пътните съоръжения, включително изграждане, изработване и поддържане на средствата за организация на движението в III зона – райони „Люлин“, „Възраждане“, „Илинден“, „Надежда“ и „Връбница“. Посоченият договор не е представен по делото, не е представен и списък на булевардите и улиците, които по договора между страните влизат в III зона, като по делото не е установено и точното място на настъпване на ПТП. Това прави невъзможно обосноваване на извода, че именно на пътен участък, който е възложен на ответниците за поддръжка и ремонт е настъпило процесното ПТП. Поради това обратните иски се явяват неоснователни и като такива следва да бъдат отхвърлени.

#### ***По разноските:***

При този изход на спора, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноски се поражда в полза на ищеца по главния иск и на ответниците по обратните иски.

Ищецът по главния иск е доказал разноски в исковото производство в размер на 50 лв. държавна такса, 300 депозит за съдебна автотехническа експертиза, 40 лв. депозит за свидетел и 100 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, или общо **490 лв.** За заповедното производство е доказал разноски в размер на 25 лв. държавна такса и 50 лв. юрисконсултско възнаграждение, или общо **75 лв.**

Всеки от ответниците по обратните иски е доказал разноски в размер на 540 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение, които на основание чл. 78, ал. 3 ГПК следва да им бъдат присъдени.

Воден от горното, съдът

## **РЕШИ:**

**ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО** по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК, че С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33, **дължи** на ЗК „Л. И.“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С. Ш.“ № 67 А **на основание чл. 411, ал. 1, пр. 1 КЗ вр. чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ във вр. с чл. 49 ЗЗД сумата от 636,99 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено по застраховка „Каско“ обезщетение за застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 11.01.2019 г., около 18:40 ч. в гр. С., с включени ликвидационни разноски, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за



изпълнение – 13.05.2022 г., и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата от **194,12 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода 12.05.2019 г. – 12.05.2022 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 24978/2022 по описа на Софийски районен съд, 56 състав.

**ОТХВЪРЛЯ** предявените от С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33 срещу „Н. Т. Б.“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „арх. Й. М.“ № 2, ет. 2, ап. 4 обратни искиове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 636,99 лв. представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка Каско за вреди от ПТП, настъпило на 11.01.2019 г. в гр. С., с включени ликвидационни разноски, и сумата от 194,12 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 12.05.2019 г. – 12.05.2022 г., при условие, че сумите бъдат платени като регресно задължение от С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33 на ЗК „Л. И.“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С. Ш.“ № 67 А.

**ОТХВЪРЛЯ** предявените от С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33 срещу „Ф. ДЖ.“ ООД, със седалище и адрес на управление: Република И., гр. Р. Й., Р. К., ул. „С.“ № 13, обратни искиове с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца сумата от 636,99 лв. представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка Каско за вреди от ПТП, настъпило на 11.01.2019 г. в гр. С., с включени ликвидационни разноски, и сумата от 194,12 лева, представляваща обезщетение за забава за периода 12.05.2019 г. – 12.05.2022 г. при условие, че сумите бъдат платени като регресно задължение от С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33 на ЗК „Л. И.“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С. Ш.“ № 67 А.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33, да заплати на ЗК „Л. И.“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., бул. „С. Ш.“ № 67 А, сумата от **490 лева**, представляваща разноски в исковото и **75 лева** разноски в заповедното производство.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33, да заплати на „Н. Т. Б.“ АД, ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „арх. Й. М.“ № 2, ет. 2, ап. 4, сумата от **540 лева** разноски в производството.

**ОСЪЖДА** на основание чл. 78, ал. 3 ГПК С. О., ЕИК: \*\*\*\*\*, със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. „М.“ № 33, да заплати на „Ф. ДЖ.“ ООД, със седалище и адрес на управление: Република И., гр. Р. Й., Р. К., ул. „С.“ № 13, сумата от **540 лева** разноски в производството.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в 2 - седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_

